

LIBRIS

We know
books

MAGIE DE IARNĂ

VREMEA COLINDELOR

Povestim, colindăm, recităm și colorăm!

Ars Libri
Junior

COLINDE, COLINDE

de Mihai Eminescu

Colinde, colinde!
E vremea colindelor,
Căci gheata se întinde
Asemeni oglinzelor
Și tremură brazii,
Mișcând rămurelele,
Căci noaptea de azi-i
Când scânteie stelele.

Se bucur' copiii,
Copiii și fetele,
De dragul Mariei
Își piaptână pletele,
De dragul Mariei
Și-al Mântuitorului
Lucește pe ceruri
O stea călătorului.

DOMN, DOMN SĂ-NĂLȚĂM!

Am plecat să colindăm,
Domn, Domn să-nălțăm!
Când boierii nu-s acasă,
Domn, Domn să-nălțăm!

Căprioare n-au vânat,
Domn, Domn să-nălțăm!
Și-au vânat un iepuraș,
Domn, Domn să-nălțăm!

C-au plecat la vânatoare,
Domn, Domn să-nălțăm!
Să vâneze căprioare,
Domn, Domn să-nălțăm!

Să facă din blana lui,
Domn, Domn să-nălțăm!
Veșmânt frumos Domnului,
Domn, Domn să-nălțăm!

LBRIS

We know
books

MAGIE DE IARNĂ

Povestim, colindăm, recităm și colorăm!

IARNA

de George Coșbuc

Iarna-i un vestit dulgher
Că ea poate, când voiește,
Peste râuri pod să puie,
Fără lemne, fără cuie,
Fără niciun pic de fier;
Și gătește-așa deodată,
Pod întreg, dintr-o bucată.

Iarna-i grădinar, când vrea
Pune albe flori la geamuri,
Fără frunze și cotoare,
Fără chiar să aibă soare,
Numai cum le știe ea.
Mie-mi plac, că sunt de gheață,
Dar când sufli, pier din față.

OMUL DE ZĂPADĂ

Nasu-i un ardei,
Ochii-s de cărbune,
Mătura sub braț
Îi stă de minune.

I-am pus oala-n cap,
În loc de pălărie,
Cât va sta în ger,
Frig n-o să-i mai fie.

LBRIS

We know
books

MAGIE DE IARNĂ

MOȘ NICOLAE

Povestim, colindăm, recităm și colorăm!

Ars Libri
Junior

LEGENDA LUI MOȘ NICOLAE

Sfântul Nicolae s-a născut cândva la începutul mileniului în sudul Turciei de astăzi, într-o familie de creștini bogați, însă părinții săi au murit într-o epidemie când el era încă un copil. Nicolae și-a dedicat de atunci întreaga avuție ajutorării oamenilor săraci, bolnavi și suferinzi, devenind cunoscut în toată lumea ca un adevărat pansament pentru sufletele celor în nevoie și ca un protector al copiilor. În perioada Imperiului Roman, creștinii erau persecutați, așa că Sfântul Nicolae a fost întemnițat din cauza credinței lui, murind pe 6 decembrie 343. Ziua morții lui a devenit ziua Sfântului Nicolae, moment în care sunt sărbătorite atât faptele lui de sfânt, cât și poveștile care au dus la nașterea legendei lui Moș Nicolae.

IARNA NE-A SOSIT ÎN ZORI

Iarna ne-a sosit în zori
La fereastră ne-a pus flori.
Ne-a sosit cu gerul ei
Cu zăpadă și polei.

Săniuța va pleca
Și pe pârții va zbura.
Clopoței vor suna
Și pe noi ne-or bucura.

Cât de veseli suntem noi
Că ne-aduce bulgări moi.
Cu zăpadă ne jucăm
Și cu bulgări aruncăm.

Iarnă, iarnă ești frumoasă
Când nu ești prea friguroasă.
Când ne-aduci nămeți de nea
Și plimbări cu sania.

LIBRIS

We know
books

MAGIE DE IARNĂ

MOȘ
CRĂCIUN

Povestim, colindăm, recităm și colorăm!

Ars Libri
Junior

POVESTEA LUI MOȘ CRĂCIUN (1)

Cândva, demult, la marginea unui oraș, trăia un meșter bătrân care făcea jucării. Tot anul meșterea la ele cu dragoste și răbdare. Erau minunate și nu semănau una cu alta.

În Ajunul Crăciunului, bătrânul meșter pleca din oraș să-și vândă jucăriile. Oamenii din acel oraș nu erau prea bogați. Meșterul le vindea jucăriile pe mai nimic.

Dar asta nu-i răpea din bucuria de a face jucării de care copiii să se bucure, după datină, în dimineața de Crăciun. Până într-un an în care...

Meșterul vânduse toate jucăriile și se întorcea spre casă. La marginea orașului s-a oprit să privească o fereastră. Știa că acolo locuiește o familie săracă și se întreba ce jucării or fi primit copiii din această casă.

Trei copii visau cu voce tare:

– Dacă am avea un soldățel de plumb, numai unul, ne-ar fi de ajuns... ne-am juca împreună și nu ne-am certa niciodată pentru el.

Bătrânul știa că nu mai avea nicio jucărie și tare ar fi vrut să le dăruiască măcar una. Dar ce minune! Tocmai un soldățel de plumb răsărise, nu se știe de unde, în fundul sacului. Și, astfel, dorința celor trei frați sărmani s-a îndeplinit.

În drum spre casă, bătrânul se gândea: „Aș vrea să fac atât de multe jucării, încât să dăruiesc câte una fiecărui copil din lume, dar mai ales celor sărmani, cărora n-are cine să le cumpere”. Și, acum, mergând așa, pe gânduri, văzu în zăpadă un pui de căprioară care-l privea cu ochi triști.

– Sărmană făptură, ce te doare?

Se pare că puiul de căprioară se rănise la un picior. Cum a știut

și cu ce a avut la îndemână, bătrânul i-a legat rana și l-a ajutat să se ridice.

Atunci făptura aceea gingașă i-a vorbit cu glas limpede ca de copil:

– Văd că ai o inimă bună. Dorința ți se va îndeplini.

Ca din pământ, a apărut o sanie fermecată purtată în zbor de niște reni minunați.

Și bătrânul s-a înălțat cu ei în slava cerului înstelat, spre o lume de basme. Chiar și hainele lui sărăcăcioase se preschimbaseră în niște haine neobișnuite de culoare roșie.

N-ar fi putut spune cât și pe unde l-a purtat sania fermecată. Într-un târziu, a simțit cum coboară lin într-un ținut înzăpezit, unde îl aștepta o căsuță cu ferestre luminate. O mulțime de spiriduși l-au întâmpinat bucuroși.

Spiridușii erau harnici și îndemânatici, gata să se apuce de treabă. Materialele se găseau din belșug, căci, nu se știe cum, se înmulțeau mereu și nu se terminau niciodată. Iar bătrânul meșter priceput îi îndruma pe spiriduși și, împreună, făceau jucării, mereu mai multe și mai frumoase. Pentru fiecare copil din lume, jucăria pe care și-o dorește.

În seara de Ajun sosesc colindătorii. La fiecare casă, ei aduc vestea minunată a Nașterii Domnului și urează un an bun și îmbelșugat.

Târziu, când noaptea se lasă, copiii se culcușesc în pătucurile lor. În urechi le mai sună încă zvonul de colinde: „O ce veste minunată...” Apoi dorm și visează...

Dar oare vis să fie???

Este noaptea în care visele copiilor se împlinesc. A doua zi, în dimineața de Crăciun, în jurul bradului împodobit, bucuria nu mai are margini. Niciunul dintre ei n-a fost uitat. Iar după numele sărbătorii, copiii i-au pus bătrânului numele de Moș Crăciun și așa a rămas până astăzi.

De aceea, în zilele acestei sfinte sărbători, când stăm cu toții în jurul mesei încărcate cu bunătăți, nu trebuie să-i uităm pe cei sărmani. Moșul are grijă de ei o dată pe an. Noi trebuie să ne gândim la ei mereu!

O, CE VESTE MINUNATĂ!

O, ce veste minunată!
Din Betleem ni s-arată.
Că a născut prunc,
Prunc din Duhul Sfânt
Fecioara curată.

Mergând Iosif cu Maria
Săvârșind călătoria,
Într-un mic sălaș
Lâng-acei oraș
S-a născut Mesia.

Ce Domnul cel din vecie,
Ni L-a trimis ca să vie,
Să se nască
Și să crească,
Să ne mântuiască!

